

Dosarul nr. 3ra-1736/18
3ra-90/19

Prima instanță: Judecătoria Bălți, sediul Central (Sv. Ghercavii)
Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (A. Garbuz, I. Grosu, A. Ciobanu)

ÎNCHEIERE

30 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Dumitru Mardari
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Milancons” reprezentată de avocatul Ana Sofroni,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Milancons” împotriva Biroului Vamal Nord, cu privire la anularea actului administrativ,

împotriva deciziei din 11 octombrie 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care s-a admis cererea de apel depusă de Biroul Vamal Nord și s-a casat hotărârea din 28 martie 2018 a Judecătoriei Bălți, sediul Central,

c o n s t a t ă:

La 22 decembrie 2017, Societatea cu Răspundere Limitată „Milancons” (în continuare SRL „Milancons”) a depus cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Nord cu privire la anularea actului administrativ.

În motivarea cererii de chemare în judecată a invocat faptul că, de către Inspectorul în cadrul Serviciului Vamal, Biroul Vamal Nord în urma revendicării tranzacțiilor de import efectuate pe o perioadă de 10 luni în anul 2017 cu utilizarea transportului propriu (112RDVS) la SRL „Milancons” în perioada 13 noiembrie 2017 - 22 noiembrie 2017, a fost întocmit procesul-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr.31/02 din 22 noiembrie 2017.

SRL „Milancons” a relevat că a înaintat cerere prealabilă prin care și-a exprimat dezacordul cu procesul-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr.31/02 din 22 noiembrie 2017, iar la 11 decembrie 2017 a fost întocmită decizia de regularizare nr. 304.

Reclamanta a precizat că a îndeplinit toate acțiunile necesare în conformitate cu prevederile legislației în vigoare.

Astfel, a accentuat că la vămuirea mărfii importate de către SRL „Milancons”, organului vamal i-au fost prezentate toate actele conform legii care confirmă valoarea mărfii declarate în vamă.

La fel, a menționat că actele prezentate au fost acceptate de către Serviciul Vamal, iar alte documente cu privire la cheltuieli din partea colaboratorilor Serviciului Vamal nu au fost solicitate. Mai mult, examinând setul de acte prezentat, colaboratorii vamali ai Biroului Vamal Nord au ajuns la concluzia că setul de documente confirmă pe deplin veridicitatea datelor privind valoarea în vamă declarată de declarant.

A indicat că conform legislației în vigoare, din moment ce declarația vamală a fost înregistrată, aceasta este supusă controlului vamal, care include în sine controlul documentar și controlul fizic al mărfurilor declarate.

Totodată, a relevat că declarantul a stabilit valoarea în vamă a mărfii în baza metodei 1, adică în baza valorii tranzacției cu marfa respectivă, ori în baza prețului efectiv plătit sau de plătit. Astfel, organului vamal i-au fost prezentate toate actele conform prevederilor legale invocate de către colaboratorul vamal care confirmă pe deplin valoarea în vamă a mărfii declarate.

Reclamanta a indicat că, firma a fost supusă controlului vamal suplimentar de 7 ori și de asemenea careva documente suplimentare de către colaboratorii serviciului vamal nu au fost solicitate.

La caz, a mai indicat că cheltuielile de transport care au fost prezentate Serviciului Vamal prin certificat, sunt incluse în documentele contabile ale SRL „Milancons” și sunt incluse în cheltuielile de transport și în sinecostul mărfii transportate.

A menționat că mijlocul de transport a fost cumpărat de către întreprinderea SRL „Milancons” cu scopul de a micșora cheltuielile de transport și formarea concurenței între costul producției. Mai mult, cheltuieli privind uzura acumulatorului și anvelopelor în evidența contabilă a întreprinderii n-au fost reflectate.

Reclamanta a invocat că a prezentat factura valabilă, prin care se atestă valoarea reală a mărfii și astfel datele privind valoarea mărfii sunt veridice.

Astfel, a concluzionat că de către inspectorul serviciului vamal, Biroul Vamal Nord, secția control ulterior, ilegal și neîntemeiat a fost dispusă valoarea mărfii în sumă de 8 684,20 lei sau cel puțin nu a fost explicat adaosul exagerat la suma prețului efectiv plătit.

În același context, a opinat că Biroul Vamal Nord neîntemeiat a modificat metoda nr.1 de determinare a valorii în vamă a mărfii importate în metoda nr.6 „metoda de rezervă”. Astfel, acțiunile Biroului Vamal Nord și a inspectorului în domeniul vămuirii sunt ilegale, neîntemeiate și aplicate cu încălcarea drepturilor fundamentale și a normelor legale.

Reclamanta a solicitat anularea deciziei de regularizare nr.304 din 11 decembrie 2017 prin care s-a aplicat suma privind valoarea mărfii în vamă în mărime de 8 684, 20 lei, validarea declarațiilor vamale nr.1170i7641 din 30 iunie 2017, nr.1170i7958 din 07 iulie 2017, nr.1170i8995 din 27 iulie 2017, nr.1170i9688 din 10 august 2017, nr.1170i10012 din 16 august 2017 nr.1170i10421 din 23 august 2017, nr.1170i11179 din 06 septembrie 2017, nr.1170i11585 din 13 septembrie 2017, nr.110i12207 din 25 septembrie 2017, nr.1170i112733 din 05 octombrie 2017, nr.1170i13923 din 27 octombrie 2017, conform metodei 1.

Prin hotărârea din 28 martie 2018 a Judecătoria Bălți, sediul Central cererea de chemare în judecată a fost admisă parțial. A fost anulată decizia de regularizare

nr.304 din 11 decembrie 2017 și respinsă cerința cu privire la validarea declarațiilor vamale nr.1170i7641 din 30 iunie 2017, nr.1170i7958 din 07 iulie 2017, nr.1170i8995 din 27 iulie 2017, nr.1170i9688 din 10 august 2017, nr.1170i10012 din 16 august 2017, nr.1170i10421 din 23 august 2017, nr.1170i11179 din 06 septembrie 2017, nr.1170i11585 din 13 septembrie 2017, nr.110i12207 din 25 septembrie 2017, nr.1170i12733 din 05 octombrie 2017 și nr.1170i13923 din 27 octombrie 2017, conform metodei 1.

La 03 aprilie 2018, Biroul Vamal Nord a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 28 martie 2018 a Judecătoriei Bălți, sediul central prin care a solicitat casarea hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă.

Prin decizia din 11 octombrie 2018 a Curții de Apel Bălți a fost admis apelul declarat de Biroul Vamal Nord, s-a casat integral hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 28 martie 2018 și dispusă scoaterea de pe rol a cererii SRL „Milancons” împotriva Biroului Vamal Nord privind anularea deciziei de regularizare și validarea declarațiilor vamale pe motiv ca reclamantul nu a respectat procedura prealabilă, prevăzută de lege, de soluționare a cauzei pe cale extrajudiciară.

La 06 decembrie 2018, SRL „Milancons” reprezentată de avocatul Ana Sofroni, a declarat recurs împotriva deciziei din 11 octombrie 2018 a Curții de Apel Bălți, solicitând casarea deciziei instanței de apel și menținerea în vigoare a hotărârii instanței de fond.

În motivarea recursului, recurentul a menționat că nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece instanța ierarhic inferioară nu a elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea justă a cauzei, nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și anume Legea cu privire la tariful vamal, fapt ce la determinat să înainteze prezenta cerere de recurs.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Bălți a fost pronunțată la 11 octombrie 2018, expediată părților prin intermediul oficiului poștal la 07 noiembrie 2018, date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent fiind anexate la materialele dosarului.

În aceste circumstanțe recursul, declarat de SRL „Milancons” reprezentată de avocatul Ana Sofroni la 06 decembrie 2018, se consideră depus în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 16 ianuarie 2019 Biroul Vamal Nord a depus referință asupra cererii de recurs prin care a solicitat declararea recursului ca fiind inadmisibil și menținerea în vigoare a deciziei instanței de apel.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu

alin.(2).

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Milancons” reprezentată de avocatul Ana Sofroni, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de SRL „Milancons” reprezentată de avocatul Ana Sofroni.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Milancons”, reprezentată de avocatul Ana Sofroni.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Dumitru Mardari

Galina Stratulat